

for strengt til Opstillingen af, hvor megen Forøgelse af Omsætningen der nu vil komme ved denne Nedsættelse, og hvor meget Indtægtsnedgangen derigennem vil kunne blive formindsket, men ud fra det Synspunkt, at Takstnedsættelser paa disse Punkter utvivlsomt vil forøge Erhvervslivets Evne til Virksomhed og ogsaa forøge Sams Indtægter og derigennem komme Samfundet og ogsaa Finansministeren til gode paa andre Omraader. Det er ikke altid givet, at et Tab paa et enkelt Punkt af Statsbudgettet betyder et samlet Tab paa Budgettet. Undertiden kan en Given Afkald paa eet Sted betyde endogsaa en forøget Indtægt paa et andet Sted. Der er ogsaa henvist til det Beløb, Valutaskatten maatte indbringe udover Beløbet til Laaneaffættningen, og heller ikke dettes Anvendelse til Fordel for Erhvervslivet gennem Takstnedsættelse vil jeg kunne gøre nogen Indvending imod.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde saa til sidst nogle Bemærkninger om Forhistorien. Han var meget ivrig for at forklare, at dette Forslag havde været under Udarbejdelse, før Forsvars- og Finansministeren henvendte sig i Udvalget angaaende denne Sag. Det er meget muligt, at Udarbejdelsen er begyndt før, det er ogsaa meget muligt, at den er begyndt, før Finansminister Bramsnæs første Gang i Finansudvalget udtalte, at man ved Nedsættelser paa Militæruddgifterne vilde kunne opnaa øjeblikkelige Skatnedsættelser. Det fremgaar dog ikke af det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Udtalelser, at disse Overvejelser er begyndt paa dette Tidspunkt.

Men lad det nu saa være, jeg tror nemlig heller ikke, at de staar i en saa organisk Forbindelse med dette Skridt, som nogle har ment. Jeg tror, at de har en anden Grund, jeg tror, at hele Udtalelsen har den Grund, at man nu ude i Venstres Befolkning ser Valutapolitikkens Følger, og i hvilken Grad det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har været den, som har drevet denne Valutapolitik igennem, og at det overfor den Uro, som fremkaldes af Valutapolitikkens Følger, er nødvendigt at rejse dette Krav om Løttelser, som i Sandhed ogsaa er nødvendige.

Der næst tror jeg, at en anden Grund til Udtalelsen er et Forhold, som jeg betragter som glædeligt, nemlig at Venstre føler Nødvendigheden af, ikke mindst under den nu foreliggende Situation, at bevæge sig bort fra sin doktrinære Modstand mod Ændringer i de Udgiftsbevillinger, som er givet i Henhold til de gældende Forsvars-

love. Det er første Gang just i disse Dage, vi fra det ærede Medlem Hr. Slesbager i en Tale og fra det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i Finansudvalget og nu i en samlet Udtalelse fra Venstres hele Bestyrelse finder Opfordringen til at tilvejebringe Nedsættelser paa samtlige Budgetter, ikke blot ved yderligere Nedsættelser af frie Bevillinger, men ogsaa ved Ændringer i de lovmæssige Bevillinger. Hidtil har to Budgetter altid været undtaget fra disse Krav, men nu for første Gang er de medindtaget, og jeg antager, at en anden Aarsag til denne Beslutnings Fremsættelse er, at man saaledes tydeligt og klart vil markere sin Bortgang fra en tidligere Politik til en ny, og dette hilser jeg med Tilfredshed.

Men netop derfor kan jeg stadig væk ikke forstaa, at en saa simpel og selvfølgelig Ting som den, at man siger, at disse Militærbudgetter under den nuværende Kriessituation i særlig Grad maa underkastes et Gennemsyn, fordi man der med mindst Skade vil kunne finde Udgiftsbesparelser, skulde medføre den Omvæltning i Partiets Stilling til sit eget Forslag, at det ikke vil kunne stemme derfor. Naa, ja, saa maa vi jo stemme for den Mønstersamling af selvfølgelig Ting, hvori der ved vort og Socialdemokratiets fælles Initiativ er indsat en Ting af Værdi, nemlig Paapegningen af, at det særlig er paa de militære Budgetter, man uden Skade til nogen Side vil kunne foretage Nedsættelser.

Statsministeren (Stauning): Den Forhandling, som Venstre har foranlediget her i Dag, kunde jo passende have været ført — hvis man ønskede at føre den — ved Finanslovsforslagets tredje Behandling, ved Tillægsbevillingslovsforslagets Behandling eller for øvrigt ved enhver anden naturlig Lejlighed, naar en Drøftelse af de økonomiske Forhold fandt Sted. Den kunde for den Sags Skyld ogsaa helt have været sparet, og maaske havde det været det rigtigste, men vi har nu hørt af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, hvad der er Grunden til dette besynderlige Forslags Fremkomst, nemlig Frygten for Sommerens Agitation og Ønsket om at tilvejebringe i det mindste et lille Figenblad, forsynet med hvilket Venstre kan vise sig ude i Landet.

Forslaget er, som allerede nævnt af andre, overflødigt, selv om jeg naturligvis for min Del særdeles vel kan opfatte det som en Tillidserklæring, thi det er det jo i høj Grad. Man overlader den nuværende Regering efter Forgødtbefindende at ransage Budgetterne, den ærede Ordfører siger